

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2009 r. — CEVA przeciwko Komisji**(Sprawa T-224/09)**

(2009/C 205/74)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyricat, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem głównym stwierdzenie braku więzi umownych pomiędzy Komisją Europejską a CEVA i w związku z tym,
- stwierdzenie nieważności tytułu wykonawczego nr 3230900440 Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2009 r.,
- tytułem ewentualnym stwierdzenie braku uzasadnienia tytułu wykonawczego nr 3230900440 Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2009 r.,
- stwierdzenie zagrożenia bezpodstawnym wzbogaceniem Komisji w razie zwrotu przez CEVA kwoty 179 896 EUR wraz z odsetkami za zwłokę,
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności tytułu wykonawczego nr 3230900440 Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2009 r.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tytułu wykonawczego, w którym Komisja zażądała zwrotu wszystkich zaliczek wpłaconych skarżącą w ramach umowy PROTOP n° EVK3-CT-2002-30004 dotyczącej projektu badań i rozwoju technologicznego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- niedopuszczalność tytułu wykonawczego z braku więzi umownych pomiędzy skarżącą a Komisją,
- brak wystarczającego uzasadnienia w zakresie w jakim Komisja oparła się na rzekomym naruszeniu zobowiązań umownych przez skarżącą nie wskazując podstaw prawnych i faktycznych tego zarzutu,

- naruszenie zasady braku bezpodstawnego wzbogacenia, jako że pełny zwrot żądanej przez Komisję kwoty prowadzi do powstania bezpodstawnego wzbogacenia po jej stronie, w zakresie w jakim dysponowałaby ona pracami i studiami wykonanymi przez skarżącą, nie zapłaciwszy za ich wykonanie.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2009 r. — Access Info Europe przeciwko Radzie Unii Europejskiej**(Sprawa T-233/09)**

(2009/C 205/75)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Access Info Europe (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: O. Brouwer i J. Blockx, prawnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, na podstawie art. 87 regulaminu Sądu, kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą, jak również kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca żąda, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, stwierdzenia nieważności decyzji Rady odmawiającej jej udzielenia pełnego dostępu do dokumentu 16338/08, notatki służbowej sporządzonej przez sekretariat generalny Rady dla grupy roboczej ds. informacji, dotyczącej propozycji rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Rada jakoby udostępniła skarżącą jedynie taką wersję dokumentu, z której usunięto części pozwalające na identyfikację przedstawicielstw wysuwających propozycje zmian.

Strona skarżąca utrzymuje, że nieważność zaskarżonej decyzji powinna zostać stwierdzona z następujących powodów.

Po pierwsze, strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w zakresie, w jakim:

- (a) nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie nazw przedstawicielstw poważnie naruszyłyby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję;
- (b) nie skonkretyzowała zagrożenia, jakiemu stanowiska przedstawicielstw przestałyby być poddane na piśmie ani w jaki sposób poważnie naruszyłyby to proces podejmowania decyzji przez tę instytucję;
- (c) nie uwzględniła interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem identyfikacji przedstawicielstw krajowych.

Po drugie, strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia nałożony na podstawie art. 253 WE oraz art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2009 r. — Nikolaou przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-241/09)

(2009/C 205/76)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Kalliopi Nikolaou (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- Zasadzenie od Trybunału Obrachunkowego zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez K. Nikolaou za pomocą następujących środków:
 - wystosowania oficjalnego komunikatu we współpracy z K. Nikolaou co do jego treści — który należy doręczyć również jej samej — do wszystkich władz europejskich, a w szczególności do Parlamentu Europejskiego, Komisji Europejskiej oraz wszystkich pozostałych instytucji i organów wspólnotowych, zgodnie z którym K. Nikolaou została oczyszczona ze wszystkich wysuwanych przeciwko niej oskarżeń;
 - dokonania oficjalnych ogłoszeń w związku z oczyszczeniem skarżącej z wysuwanych przeciwko niej oskarżeń w gazetach luksemburskich, niemieckich, greckich, francuskich, hiszpańskich i belgijskich, które opublikowały negatywne komentarze pochodzące od Trybunału Obrachunkowego, jak również w „European Voice”.

— Ewentualnie, jeżeli Trybunał Obrachunkowy nie naprawi wizerunku publicznego K. Nikolaou za pomocą wspomnianych powyżej środków, zasądzenie od niego na jej rzecz — tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez nią krzywdę — kwoty 100 000 EUR wraz z odsetkami od momentu, w którym instytucji tej doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty, którą K. Nikolaou zobowiązuje się wykorzystać do dokonania ogłoszeń i komunikatów, o których mowa powyżej,

— zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego na rzecz K. Nikolaou — tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę doznaną przez nią wskutek postępowań prowadzonych przed luksemburskimi organami sądowymi — kwoty 40 000 EUR wraz z odsetkami od momentu, w którym instytucji tej doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty,

— zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego na rzecz K. Nikolaou — tytułem odszkodowania pieniężnego za szkodę materialną poniesioną przez nią wskutek postępowań prowadzonych przed luksemburskimi organami sądowymi, a w szczególności przed „Juge d’instruction” i przed „Tribunal d’arrondissement de Luxembourg” — kwoty 57 771,40 EUR z tytułu wynagrodzenia adwokata Hossa za reprezentowanie jej przed wskazanymi powyżej sądami oraz kwoty 4 000 EUR z tytułu kosztów podróży do Luksemburga w celu osobistego stawiennictwa przed tymi sądami, a mianowicie 1 500 EUR w związku ze stawiennictwem przed „Juge d’instruction” i 2 500 EUR w związku ze stawiennictwem przed „Tribunal d’arrondissement de Luxembourg”, wraz z odsetkami od momentu, w którym Trybunałowi Obrachunkowemu doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty,

— obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami poniesionymi przez K. Nikolaou w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty zarówno przepisy szczególne, które przyznają uprawnienia jednostkom, jak i prawa podstawowe, których musi on przestrzegać przy wykonywaniu swoich kompetencji.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty art. 4 rozporządzenia nr 45/2001⁽¹⁾, art. 2 decyzji Trybunału Obrachunkowego nr 99/50 i obowiązek udzielenia pomocy, gdyż zezwolił na ujawnienie osobom trzecim oskarżeń wysuwanych przeciwko K. Nikolaou, zanim przeprowadzone zostało oficjalne dochodzenie. Zdaniem skarżącej Trybunał Obrachunkowy nie uczynił nic, aby przeszkodzić rozpowszechnieniu tych oskarżeń, a co więcej, także później nie podjął żadnych starań w celu zweryfikowania tych oskarżeń i ich wycofania, w związku z czym skarżącej wyrządzona została istotna krzywda.